

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 895/05
04.10.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Milene Inić-Drecun i Gorana Čavline, članova veća, i savetnika Nebojše Pavlovića, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela razbojničke krađe iz čl.167. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbi branioca optuženog, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu K.207/04 od 16.12.2004. godine, u sednici veća održanoj dana 04.10.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Delimičnim uvažanjem žalbe branioca optuženog AA **PREINAČUJE SE** u pogledu odluke o kazni presuda Okružnog suda u Beogradu K.207/04 od 16.12.2004. godine, tako što Vrhovni sud optuženog AA, za krivično delo razbojničke krađe iz čl.167. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije za koje je oglašen krivim tom presudom, **OSUĐUJE** na kaznu zatvora u trajanju od 3 - tri meseca, u koju će se uračunati vreme provedeno u pritvoru od 26.01. do 11.02.2004. godine, dok se u ostalom delu žalba branioca optuženog **ODBIJA** kao neosnovana i prvostepena presuda u nepreinačenom delu, **POTVRĐUJE**.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Beogradu K.207/04 od 16.12.2004. godine, optuženi AA oglašen je krivim zbog krivičnog dela razbojničke krađe iz čl.167. stav 1. KZ RS i za isto osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 4 - četiri meseca u koju se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 26.01. do 11.02.2004. godine. Sem toga, tom presudom je još odlučeno da se optuženi oslobađa dužnosti plaćanja troškova krivičnog postupka i sudskog paušala.

Protiv označene presude Okružnog suda u Beogradu žalbu je izjavio branilac optuženog AA, advokat AB, zbog bitnih povreda odredaba ZKP, nepotpuno i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog povrede krivičnog zakona, sa predlogom da Vrhovni sud uvažanjem žalbe ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Republički javni tužilac je u podnesku Ktž. 1041/05 od 26.05.2005. godine, predložio Vrhovnom sudu da odbije kao neosnovanu žalbu branioca optuženog AA i potvrdi prvostepenu presudu.

Vrhovni sud je u sednici veća razmotrio spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom koju je ispitao i u smislu čl.380. ZKP, pa je po oceni navoda i predloga u izjavljenoj žalbi i stava Republičkog javnog tužioca iz citiranog podneska, našao:

U prvostepenom postupku nisu učinjene niti prvostepena presuda sadrži one bitne povrede odredaba krivičnog postupka a ni povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni, u smislu čl.380. ZKP pazi po službenoj dužnosti.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog AA ukazuje na bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl.368. stav 1. tač.11. ZKP, jer žalbeni sud nalazi da prvostepena presuda nije doneta povredom postupka ove vrste. Naime, protivno navodima u žalbi, presuda je jasna i razumljiva, sadrži razloge o odlučnim činjenicama iz kojih se pouzdano zaključuje kako je optuženi AA izvršio predmetno krivično delo i koje je sve radnje preduzeo radi izvršenja istog. Takođe, iz navedenih razloga se vidi koji dokazi potvrđuju odlučne činjenice o izvršenju krivičnog dela i kako je prvostepeni sud cenio izvedene dokaze, a što je sve u skladu sa sadržinom dokaza na kojima se zasnivaju utvrđenja prvostepenog suda. Stoga se u žalbi neosnovano ističe suprotno, a sasvim je drugo pitanje da li su ove činjenice pravilno utvrđene, što je pitanje činjeničnog stanja, a ne ovog žalbenog osnova.

U suštini se žalbom branioca optuženog AA prvostepena presuda osporava zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i u vezi sa tim povrede krivičnog zakona, tako što se ukazuje da prvostepeni sud nije pravilno cenio izvedene dokaze i odbranu optuženog AA, te da je stoga pogrešno utvrdio odlučne činjenice vezane za postojanje predmetnog krivičnog dela i krivične odgovornosti, a što je sve uslovilo i povrede krivičnog zakona.

Po oceni ovoga suda, neosnovani su žalbeni navodi branioca optuženog AA kojim osporava prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, jer je prvostepeni sud svestrano i pravilno ceneći izvedene dokaze, pouzdano utvrdio sve one činjenice koje su odlučne za donošenje zakonite odluke u ovoj krivično pravnoj stvari i navedeno obrazloženje u prvostepenoj presudi u svemu prihvata i žalbeni sud, te na isto upućuje.

Naime, da je optuženi AA počinio radnje opisane u izreci pobijane presude, proizilazi iz iskaza svedoka oštećenog BB, datom u istražnom postupku, dalje, iskaza svedoka policajaca VV i GG, potvrda o privremeno oduzetim i vraćenim predmetima od 21.10.2003. godine i iz izveštaja lekara specijaliste Klinike za maksilofacijalnu hirurgiju od __.2003. godine, što se sve međusobno uklapa, pa su kod takvog stanja stvari žalbeni navodi branioca optuženog, zasnovani na stavu da je trebalo verovati u odbranu koju je izneo optuženi a koja odbrana se delimično potvrđuje izmenjenim iskazom svedoka oštećenog BB datom na glavnom pretresu, ocenjeni kao neosnovani. Sem toga, kada se imaju u vidu odbrana optuženog i iskazi svedoka policajaca, kojima je oštećeni neposredno nakon kritičnog događaja izneo šta se u kritičnoj situaciji dogodilo, te da je oštećeni i pred istražnim sudijom izneo isto ono što je kazao i policajcima, onda je očigledno da je izmenjeni iskaz oštećenog na glavnom pretresu prilagođen odbrani optuženog, a radi izbegavanja odnosno umanjavanja krivične odgovornosti optuženog AA, što sve prvostepeni sud pravilno zaključuje i o svemu tome u svojoj presudi daje detaljne i jasne razloge, koje u svemu prihvata i ovaj sud.

Imajući u vidu da su sve odlučne činjenice pravilno i potpuno utvrđene, po oceni Vrhovnog suda, prvostepeni sud je pravilno izveo zaključke o pravnoj oceni radnji optuženog AA, pa je pravilno odlučio o njegovoj krivici i pravnom kvalifikacijom iz čl.167. stav 1. KZ RS, pravilno je primenjen zakon, jer se u radnjama ovog optuženog stiču objektivna i subjektivna bitna obeležja krivičnog dela za koje je oglašen krivim, pa su stoga žalbeni navodi branioca optuženog kojim osporava prvostepenu presudu zbog povrede krivičnog zakona, a zasnovani na stavu da je presuda doneta uz bitne povrede odredaba krivičnog postupka i uz nepotpuno i nepravilno utvrđeno činjenično stanje, ocenjeni kao neosnovani žalbeni navodi.

Po oceni ovoga suda, neosnovani su i žalbeni navodi branioca optuženog AA, da optuženi u kritičnoj situaciji nije primenio silu koja je u krivično-pravnom smislu potrebna da postoji kod krivičnog dela razbojničke krađe iz čl.167. KZ RS.

Ovo zato, jer postojanje sile u smislu čl.167. KZ RS, pretpostavlja upotrebu fizičke, mehaničke ili druge snage itd., koje objektivno posmatrano, mogu da spreče drugo lice u preduzimanju radnje prema izvršiocu krađe da bi ga onemogućili u zadržavanju ukradene stvari, pa stoga kada se ima u vidu da je optuženi AA, koji je zatečen u krađi, uspeo da zadrži ukradenu stvar - čokoladu, tako što je pružio fizički otpor oštećenom BB, koji otpor je, naravno, podrazumevao upotrebu fizičke snage i kada se ima u vidu da je optuženi tom prilikom naneo i povrede oštećenom po bradi u vidu hematoma, onda pouzdano proizilazi da je optuženi u kritičnoj situaciji upotrebio silu, koja je u smislu čl.167. KZ RS dovoljna za postojanje tog krivičnog dela.

S obzirom da žalba branioca optuženog AA, izjavljena zbog bitnih povreda odredaba ZKP, nepotpuno i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog povrede krivičnog zakona u sebi, shodno čl.383. ZKP sadrži i žalbu zbog odluke o krivičnoj sankciji, Vrhovni sud je ispitao prvostepenu presudu u delu odluke o krivičnoj sankciji.

Po oceni Vrhovnog suda, prvostepeni sud je pravilno utvrdio sve okolnosti koje su od značaja za izricanje kazne i iste naveo u svojoj presudi, međutim, tako utvrđenim okolnostima prvostepeni sud nije dao adekvatan značaj kada

je optuženog AA za izvršeno krivično delo razbojničke krađe iz čl.167. KZ RS osudio na kaznu zatvora u trajanju od 4 - četiri meseca, u koju će se uračunati vreme provedeno u pritvoru, s obzirom da, zbog društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela i stepena krivične odgovornosti optuženog, takva kazna prevazilazi stepen društvene opasnosti izvršioca krivičnog dela, te je zbog toga veća nego što je to nužno sa stanovišta svrhe kažnjavanja.

Stoga je Vrhovni sud delimično uvažanjem žalbe branioca optuženog AA, preinačio prvostepenu presudu u pogledu odluke o kazni, tako što je optuženog AA za izvršeno već citirano krivično delo iz čl.167. stav 1. KZ RS, osudio na ublaženu kaznu zatvora u trajanju od tri meseca, u koju će se uračunati vreme provedeno u pritvoru, nalazeći da je takva kazna srazmerna društvenoj opasnosti izvršenog krivičnog dela i stepenu krivične odgovornosti optuženog, te da je takva kazna u konkretnom slučaju dovoljna i nužna da se u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija iz čl.5. stav 2. OKZ, postigne svrha kažnjavanja iz čl.33. istog zakona.

Iz iznetih razloga, a na osnovu čl.388. ZKP, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Nebojša Pavlović, s.r Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost otpravka

vg